

2. Πρβλ. Νομικόν ΛΒ' § 86.
3. ΕΚΣ, σ. 199.

## 37

1737/XI/9

χ. Ιωάννη Αδάμη

979/φ 13r

**Απόφαση οριστική.  
Λύση συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου.**

// Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Κύρ Κωνσταντῖν(ος) Μανόλη μὲ τὸν φατούρον του.  
<sup>2</sup>/ Ἰῆσωντας νὰ εἶχεν στιχηθῇ μὲ ὁμολογίαν ὁ Μιχάλης Γεωργίου, φατούρος  
<sup>3</sup>/ εἰς τὸν κύρ Κωνσταντῖνον Μανόλη, ὄντας φυλακωμέν(ος), καὶ παρα-<sup>4</sup>/  
καλῶντας νὰ τὸν περιμάσῃ κανεῖς, καὶ τὸν ἐδέχθῃ ὁ κύρ Κωνσταντῖν(ος)  
<sup>5</sup>/ καθὼς διαλαμβάνει ἡ Ὁμολογία του, καὶ ὅμως τώρα αὐτὸς ὁ Μιχάλης  
<sup>6</sup>/ δὲν θέλει παντελῶς νὰ καθίσῃ μὲ τὸν μπασιάντου ὅπου ἐστίχησεν, <sup>7</sup>/  
ἀδετῶντας τὴν ὑπόσχεσίν του, καὶ κάμνωντας ἔξω ἀπὸ τὴν σηννιδισμένην <sup>8</sup>/  
ἀράδαν τῶν πραγματευτῶν, εἰς αὐτὸ ἐκρίθη εὖλογον καὶ μὲ τό δέλη-<sup>9</sup>/μα  
τοῦ μπασιάντου, ὅτι νὰ εἶναι δεληματάρης νὰ εὐγένῃ, μόνον ὡς <sup>10</sup>/  
καθὼς ἐδέδῃ εἰς τὴν ὁμολογίαν, νὰ ἔχῃ νὰ πλερώνῃ εὐθὺς τὰ 80. <sup>11</sup>/ φλορίντζια  
τοῦ μπασιάντου, τοῦ πρώην μπασιάντου Ἰωάννου Στεφάνου, καὶ τὴν <sup>12</sup>/  
τοῦ τελείως νὰ τὴν χάνῃ κατὰ τὸν νόμον τοῦ βιλαετίου, καὶ τέλ(ος) τὴν <sup>13</sup>/  
λογάριασίντου νὰ τὴν δώσῃ σωστὴν τοῦ μπασιάντου [:Κωνσταντίνου Μανό-  
λη], ἂν τύχῃ νὰ λείψῃ <sup>14</sup>/ τίποτες νὰ ἔχῃ νὰ τὰ πλερώνῃ ἐξ ἀποφάσεως, σῶα  
καὶ ἀνέλλιπα, <sup>15</sup>/ καὶ οὕτως ἐκρίναμεν διὰ ἀσφάλειαν τῶν μελλόντων.  
<sup>16-21</sup>/ Georgius Manol nin proistos, ἐλευθέρις ἀγγελ(ου) mr, ιωαννης:—  
στεφαν(ου):—, δεωδωρανός τσηγκού, τζουανός· μαρκ(ού) mr, Ἰωάνν(ης)  
ἀδάμη, Κυριάκης Γρηγορίου νῦν Καπετάν(ος) [χ.γρ.]·

στ. 2-3 Η μίσθωση εργασίας γίνεται με ομολογία<sup>1</sup>, που εδώ έχει την έννοια της συμβάσεως και όχι του χρεωστικού ομολόγου.

στ. 3 «φυλακωμένος»: υποθέτουμε πως υπήρχε είτε χρέος προς τον προηγούμενο εργοδότη, είτε υπεξαίρεση από αυτόν (στ. 11).

στ. 6-7 Μονομερής λύση της συμβάσεως από τον εργαζόμενο.

στ. 7 «τὴν ὑπόσχεσίν του», η οποία δημιουργεί ενοχικό δεσμό, πρβλ. και στ. 10 «ἐδέδῃ». Δεν υπάρχει υπαιτιότητα του εργοδότη.

στ. 7-8 «και κάμνωντας ἔξω ἀπὸ τὴν σηννιδισμένην ἀράδαν τῶν πραγματευτῶν»<sup>2</sup>: ενεργώντας αντίθετα προς τα συναλλακτικά ἤδη της Κομπανίας.

**στ. 8-14** Αποτελέσματα της λύσης της συμβάσεως: Άμεση εξόφληση υποχρεώσεων προς τον πρώην εργοδότη (εξ αιτίας των οποίων είχε γίνει προσωποκράτηση ή φυλάκιση)· απώλεια μισθών, κατά το τρανσυλβανικό δίκαιο· απόδοση λογαριασμού στον εργοδότη του και κάλυψη τυχόν ελλειμμάτων «ἐξ ἀποφάσεως», δηλ. δεν χρειάζεται νέα απόφαση για την καταβολή, αν προκύψει έλλειμα στη διαχείριση του υπαλλήλου.

1. Ο όρος «ομολογία», με την έννοια της συμβάσεως, απαντά και αργότερα, βλ. Νομικόν ΛΒ' §§ 1-8.
2. Βλ. ΕΚΣ, σσ. 167-172 και 201. Βλ. επίσης Θ. 2(1639), ό.π., σσ. 268-269. Ως προς την ισχύ του εθίμου αλλά και της «εὐλόγου καὶ συνετῆς κρίσεως» πρβλ. Σύνταγμα Ε δ'. Πρβλ. επίσης Νομικόν Α' § 40.

### 38

1737/XI/10

χ. Ιωάννη Αδάμη

979/φ 13ν

σχ. 39· πρβλ. 65

#### **Πρακτικό. Κατάδεση αγωγής. Εκκαθάριση συντροφίας. Εξύβριση. Συκοφαντική δυσφήμιση.**

// 1737. ἐν μηνὶ Νοεμβρίῳ 10. Ἰωάννης Δήμου κατὰ τοῦ κὺρ Ἀλβήζη.

<sup>2/</sup> ἢ Ἡλθ||εν καὶ ἐπρωτε<στο>λόγησεν ἐνώπιον ἡμῶν βάνωντα<ς> τὸ πότουρόντου, ὁ κὺρ Ἰωαννά-<sup>3/</sup>κης Δήμου, φανερώνωντας, πῶς ἐχθὲς κατὰ τὸν διωρισμὸν τῶν πραγματευτῶν <sup>4/</sup> ὑπῆγεν αὐτός ὁ κὺρ Γιαννάκης μὲ ἓνα δύο ὠμοσμένους Πολγάριδες, τὸν κὺρ <sup>5/</sup> Ἐλευθέρην Ἀγγέλου, καὶ κὺρ Ἰωάννην Στεφάνου, νὰ λογαριάσουν ἀκριβέστερον τὰ <sup>6/</sup> Κατάστιχα, εἰς τὸ κουνάκιν τοῦ κὺρ Ἀλβήζη, καὶ ἐκεῖ ὁ κὺρ Ἀλβήζης μοιράζων-<sup>7/</sup>τας λόγια ἐνάντια, ἐμπροστὰ εἰς τοὺς ὠμοσμένους, εἶπε τοῦ κὺρ Γιαννάκη, πῶς <sup>8/</sup> ἔσβυσε μερικὰ εἰς τὸ Κατάστιχον, καὶ εἶναι ψεύτης, τελμπίζης, καὶ ἀπ' αὐτὸ θέλει <sup>9/</sup> καὶ νὰ τὸν βουλλώσῃ, ἀναδεματίζωντας καὶ τὸν μπασιὰ Ἀναστάσην πέντε καὶ ἕξ <sup>10/</sup> φοραῖς ἐμπροστὰ καὶ εἰς τοὺς δούλους, ὅπου τὸν ἐπερίμασεν εἰς τὸ πράμματου<sup>1</sup>, καὶ <sup>11/</sup> τοὺς ἔτρεξεν <ζημία> ἀπὸ λόγουτου ἤγουν τὸν κὺρ Γιαννάκην, ἕως 4. χιλιάδες φλορίντζια, <sup>12/</sup> καὶ ὅτι ἀπ' ἐκεῖ ἐκυθέρνα καὶ τὸ σπήτι τὸ π(ατ)ρικόντου, καὶ ὅτι στιά εἶχεν βάλλη στὸ <sup>13/</sup> κουνάκιτους, καὶ ὅχι ἄνθρωπον, καὶ τοὺς ἠφάνισεν, καὶ ἕτερα ὅμοια, εἰς τὰ ὅποια <sup>14/</sup> ἐζήτησεν νὰ γραφοῦν, διὰ νὰ κριθοῦσιν εἰς τὸ ὕστερον, καὶ ἔστω εἰς ἔνδειξιν.

<sup>15-17/</sup> Geòrgius Mánol Nin proistos, θεωδωράνος τζήνκω, Ἰωάνν(ης) Ἀδάμη mr.